

Cahiliyyeyi Tanımak ve Sorgulamak

Üveys AKI

Beyan – Aralık 2010

Peygamberlerin hayatlarından biraz bilgisi olanlar bilirler ki tüm Peygamberler cahiliyye düzenlerini ve onların müdaviimlerini sorgulamış ve onlarla mücadeleye girişmişler, hakkı ortaya koyarak bâtılı reddetmişlerdir. Musa (aleyhisselam) ile firavun, İbrahim (aleyhisselam) ile nemrud arasındaki mücadeleler kıyamete kadar gelecek müminlere örnek teşkil etmeleri için Kur'ânı Kerimde bizlere bildirilmiştir. Gerek bu kıssalardan, gerekse ulu önder Hz. Muhammed (aleyhisselam)'ın mücadelesinden anlaşılıyor ki; müminler İslam düşmanları ve onların zulümleri karşısında dik durmalı asla eğilip bükülmemeli ve mücadeleyi terk etmemelidirler.

Hz.Ali'ye nisbet edilen şu söz zulme rızanın sonucunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır. **“Haksızlık ve zulüm karsısında eğilmeyiniz. Sadece hak ve hukukunuzu kaybetmekle kalmaz, seref ve haysiyetinizden de olursunuz”**

Tarih şahittir ki cahiliyye karşısında koyun postuna bürünenler onların putlarına kurban edilmekten asla kurtulamamışlardır, zira kurban olmaya en müsâit hayvan koyundur !

Dünyada hak ve bâtıl iki yol ve bu yollarda ilerleyen iki sınıf insan vardır. Bu yolların bir üçüncüsü olmadığı gibi, birbirine zıt olan iki yolun her ikisinden aynı anda gitmek, veya birinden giderek diğerinin vardığı noktaya ulaşmak aklen dahi mümkün değildir. İşte bu iki yolu ve bu yolların yolcularını Rabbimiz şu ayeti kerimede beyan etmiştir.

“İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O halde siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır.”(Nisa 76)

Bu durumda tercihe gidilecektir, ya Nemruttan yana veya İbrâhim'in yanında (aleyhisselam) !...

İbrahim (aleyhisselam)'ın yanında olmak, yani onun yolunda olmak, İslam düşmanlarının kabına göre şekil almakla değil, bilakis cahiliyyeyi sorgulamak ve gereğini yapmakla mümkün olacaktır. Zira İbrahim (aleyhisselam) **“ Ne bu tapınıp durduğunuz heykeller?”** diyerek cahiliyyeyi sorgulamış ve putlar için kurduğu tuzak ilede imanının gereğini yerine getirmiştir. İşte bu kıssayı haber veren ayetleri okuyalım;

Hani o babasına ve kavmine, **“Ne bu tapınıp durduğunuz heykeller?”** demişti. **“Babalarımızı bunlara ibadet ediyor bulduk”** dediler. İbrahim, **“Andolsun, Siz de, atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz”** dedi. **“Bize gerçeği mi getirdin, yoksa sen bizimle eğleniyor musun?”** dediler. İbrahim dedi ki: **“Hayır! Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir. O bunları yaratandır ve ben de buna şahitlik edenlerdenim.”** Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra ben putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım. (Enbiyâ 52-57)

Bu gibi ayetler ibret ve örnek almak için vardır, iyi düşünelim !..

Dünyevi menfaatler ve endişeler sebebiyle cahiliyyeyi sorgulamayanlar, zulüm karşısında sessiz kalanlar, dilsiz şeytanlar değiller midir ?

Zira zulüm ne derece kötü ise, imkânı olduğu halde birtakım dünyevi sebeplerden dolayı zulme sessiz kalmakta, o derece zulümdür. Zulmeden ise şeytanın isteğini yerine getirmiş ve ona yardım etmiştir.

Üzülerek müşahade ediyoruz ki; günümüzde zuhur eden iki hastalık, Müslümanları bâtıla bâtıl demekten, hakkın yanında göğsü dik durmaktan engellemektedir.

Bu iki hastalık şunlardır;

Ehli küfrü dost edinip, küfrü reddetmek.

Ehli küfrü reddedip, küfre sahip çıkmak.

Artık İslam düşmanlarından dost olmayacağını, onların islamın lehine bir tavır sergilemeyeceklerini anlamının ve onların tuzaklarının farkına varmanın zamanı gelmedi mi ?

Geldide geçiyor !

Aslında yaptığımız en büyük hata cahiliyye düzenini tanımamaktan ve ne denli şeytanca tuzaklar kurabileceklerini kavrayamamaktan ileri geliyor. Halbuki her Müslüman cahiliyyeyi tanımak ve tanıtmak mecburiyetindedir. Tıpkı İbrahim (aleyhisselam)ın yaptığı gibi, tıpkı Muhammed (aleyhisselam)ın ve ashabının yaptığı gibi.

Onların asırlarının firavunu olan Amr b. Hişâm el-Muğirayı herkes ebu-l hakem(hakemlerin babası) künyesi ile tanıyorken Peygamber Efendimiz (aleyhisselam) onu ebu cehil(cehâletin babası) olarak tanımlamış ve ashapta onu bu künye ile tanımışlardır.

Ancak geçen on dört asır müslümanları o hale getirmiş ki, gerek korku, gerek menfaat sebebiyle zamanın ebu cehillerini ebu-l hakem ile künyelemek müslümanların dahî âdeti olmuş. Hatta âlimiyle-avamıyla ebu cehilleri aklamaya ve faziletlerini saymaya başlamışız.

Ya onlar olmasaymı ?!...

Artık bizden sonra gelecek Müslümanların, çağımız Müslümanlarının söylemlerine bakarak bu firavunlara giydirecekleri gömleği ve vasıfları siz düşünün. Ayrıca bugün takiyye olanın yarın hakikatler olarak algılanacağı gerçeğini de unutmayın.

Makalemize İsmet Ğaribullah efendinin bir beyti ile son verelim.

Emîn Olma Adûya Etme Feryad

Yılan Olmaz Kimseye Çünkü Evlad

Aman A'dayı Din Dost Olmaz Üstad

Eder Bir Gün Emîn Olanı Berbad

Çü Küfr İmâna Zıt Hakka Gidelim

Cemâli Bâ Kemâle Seyr İdelim

Allah'ın selâmı hidayete tabi olanların üzerine olsun.